

ABC DOBRYCH MANIER- czyli Dzień savoir- vivre

Grzeczność, okazywanie szacunku, uprzejmość na co dzień...

Dobre maniery opierają się na życzliwości i trosce o innych. Sprawiają, że otaczające Cię osoby częściej się uśmiechają, a świat nabiera różowych barw.

Pamiętajmy kochane Dzieciaki o podstawowych zasadach dobrych manier, takich jak: uśmiech, uprzejmość, życzliwość, punktualność, dyskrecja, lojalność, grzeczność.

Ludziom kulturalnym żyje się łatwiej.

Bajka o mądrej księżniczce

Każdy, kto zna słowo dziękuję może uważać się za bardzo bogatego. Spytaście – dlaczego?

Opowiem wam niezwykłą historię. Będzie w niej o tym, ile warte jest słowo dziękuję.

Rzecz wydarzyła się w dawnych czasach.

W małym zamczku mieszkała mała księżniczka o imieniu Emilia. Król i królowa, jako rodzice, bardzo dbali o wychowanie swojej córeczki. Ich królestwo nie było duże, nie było też bogate. Rodzice, mimo że rządili królestwem, nie byli w stanie posłać księżniczki za granicę do słynnej szkoły tylko dla księżniczek. Mała Emilia dorastała w swoim królestwie.

Nauki pobierała od nadwornych nauczycieli.

Czas płynął. Z małej książęcej dziewczynki wyrosła piękna książęca panna.

Zwyczaj nakazuje, że gdy w królestwie dorasta panna, król ogłasza turnieje rycerskie. Tak też było w królestwie księżniczki. Nie były to duże wydarzenia. Zamek był za mały, by pomieścić wielu gości. Mimo to królestwo chętnie odwiedzali waleczni młodzieńcy, oczekując iż uda się im zasłużyć na względy pięknej księżniczki.

Podczas turniejów rycerskich adoratorzy prezentowali swoją waleczność. Niestety, mimo że turnieje odbywały się co tydzień, żaden z młodzieńców nie zdołał oczarować księżniczki.

Król i królowa byli zmartwieni. Wezwali księżniczką na rozmowę.

- Droga księżniczko, powinnaś wybrać sobie dzielnego młodzieńca.

- Wszyscy są odważni i przystojni, jednak żaden z nich nie posiada cech, jakie ja cenię szczególnie.

- Jakież to cechy musi mieć twój wybranek?

- Musi być po prostu dobrze wychowany.

Rozeszła się wieść, że księżniczka szuka młodzieńca bardzo uprzejmego.

Zakończyły się turnieje a zaczęły się wielkie bale. Różni młodzieńcy się zjeżdżali. Wszyscy przystojni i pełni gracji. Wszyscy uprzejmie do tańca księżniczkę prosili. Jednak i tym razem żaden z młodzieńców nie spodobał się księżniczce.

Ponownie rodzice wezwali ją na rozmowę.

- Wielu zacnych młodzieńców gości na balach. Każdy z nich jest dobrze wychowany.

Czy może wybrałaś jednego, najbardziej grzecznego?

- Rzeczywiście, wszyscy są dobrze wychowani, jednak żaden nie spodobał mi się szczerze.

- Kogo szukasz księżniczko, powiedz szczerze?

- Szukam takiego młodzieńca, który nas wszystkich czymś niezwykle zaskoczy, czymś nietuzinkowym.

Rozeszła się wieść po królestwie, że księżniczka szuka młodzieńca wyjątkowego. Jednak tym razem żaden z młodzieńców się nie pojawił. Wszyscy uznali, że księżniczka jest kapryśna i sama nie wie kogo szuka. Zasmuciło to bardzo rodziców. Nie mieli komu tronu przekazać. Aż pewnego razu pojawił się w królestwie młodzieniec. Nie był jednak księżniczką zainteresowany. Ludzie namawiali go, by udał się do zamku, by przedstawił swoje umiejętności. Ten jednak nie miał takiego zamiaru.

Miał bowiem zupełnie inne plany. Otworzył w mieście szkołę dla dzieci. Mogły do niej uczęszczać wszystkie dzieci, pod warunkiem, że uczyć się chciały. Początkowo było ich niewiele. Z czasem dzieci same garnęły się do nauki. W szkole dzieci mogły ciekawie spędzić czas, nauczyć się pisać, czytać i innych potrzebnych rzeczy.

W królestwie wieści rozchodziły się szybko. O dobrym nauczycielu dowiedziała się księżniczka. Chciała koniecznie poznać młodzieńca. Postanowiła, że przebierze się za małą dziewczynkę i pójdzie na lekcję do dobrego nauczyciela. Trafiła właśnie na lekcję o dobrym wychowaniu. Nauczyciel opowiadał dzieciom kiedy należy mówić "proszę", kiedy "przepraszam", a kiedy "dziękuję". Właśnie zaczął zadawać pytania. Spośród obecnych do tablicy wybrał małą dziewczynkę, a właściwie księżniczkę przebraną za małą dziewczynkę.

- Proszę mi powiedzieć, kiedy należy mówić „dziękuję”.

- Zawsze wtedy, gdy chcemy. Dobrych słów nigdy za wiele.

Po pewnym czasie wydało się, że mała dziewczynka jest księżniczką. Wydało się także, że dobry nauczyciel jest księciem, który szukał mądrej księżniczki.

Potem książę ożenił się z księżniczką i żyli długo i mądrze.

Nauka dobrych manier to inwestycja w przyszłość dziecka!

Pamiętajmy, że...

- nauka musi się zacząć jak najwcześniej, żeby pozytywne nawyki stały się odruchem,
- najlepszym sposobem na naukę jest dawanie przykładu sobą – dorośli są dla dziecka wzorem,

- nauka będzie skuteczna, jeśli my dorośli będziemy konsekwentni.

Dobre maniery to cecha lubiana i doceniana.

- Ludzie z przyjemnością przebywają w towarzystwie osób, które potrafią zachować się w każdej sytuacji.
- Dziecko, którego nie można pochwalić za dobre maniery wyrasta na nielubianego dorosłego.
- Dobre maniery to prosty sposób na zdobycie szacunku u innych.
- Nauczmy dzieci dobrych manier, a będą lubianymi i poważanymi osobami od dzieciństwa do dorosłości.

Zadanie na dziś

Drogie dzieciaki prosimy, abyście narysowały lub opisały w kilku słowach sytuację, która może świadczyć o tym, że posiadacie dobre maniery. Wiemy, że nie będzie to dla Was trudne. Powodzenia!!!

Milego dnia !!!

Wioletta Dziadczyk, Beata Jakóbczak, Katarzyna Kaźmierczak